

Başkan Kennedy'nin Arkasından

- İnsan ve Fikri -

Kennedy Cumhurbaşkanı olduğu zaman kırk üç yaşında bulunuyordu. Adenauer, De Gaulle gibi devlet adamlarından en az yirmi, otuz yaş kadar daha gençti.

O zaman, gayri ihtiyari yetmiş küsur milyon kadar insanın neden Kennedy'yi seçmeyi düşündüklerini merak etmiştim.

Daha sonra Kennedy'nin bir fikir temsil ettiğine, insanlığın gelişme istikametlerini görebilecek ve Amerikan toplumunu, geleceğin icaplarına yöneltebilecek kapasitede bir insan olduğuna kanaat getirdim.

İnsanlık bu güne kadar birçok devlet adamı gördü, nice tahtlar, servetler geldi geçti. Hayatları esnasında şu veya bu şekilde ele ge-

Ölmezlik insanın fikrine inhisar eden birşey.

Üzerinden binlerce yıl dahi geçse fikrin izleri silinmiyor.

Bu böyle olmakla beraber insan kütlelerinin en nefret ettiği şey de fikirde yenilik.

Bunun sebebi ister fert olsun, ister toplum, isterseniz buna insanların yeniliğe adaptasyon kabiliyetindeki yetersizlik, fikrini yenilemek gayretini gösteren insanların enderliği veya refah içindeki bir toplumun uyusukluğuna tutulması, kütlelerde fikir gelişmesinin yavaşlığı, insanların mevcut nizamın bozulmasından korkmaları deyin...

Hakikat şu ki ne sebeple olur-

İlimde bile realite ile teması kalmayıp yolunu sapıtan birçok düşünüşlerin misali var.

Etrafımızda lâıyk olmadan aydın diye geçinen insanlar mı yok?

Elimizdeki en iyi ölçü : zaman.

Bir insanın olgunluğunu yaşadığı senelerle ölçüyoruz. Sağlam prensiplere dayanmayan fikirler zamanla çürüyor ve kayboluyor.

Realite, fikre en iyi şeklini veren şey.

İnsanlar büyük çoğunluğu ana babalarından aldıkları koca bir ömür esnasında bir adım bile ileri götüremeden ölüp gidiyorlar. Cesarete sahip müstesna bir kısmı var ki bunlar bir ömür esnasında fikirlerini ve hislerini deneye deneye şahsiyetlerini kütlelerin erişemeyeceği bir seviyeye ulaştırabiliyor: toplumun yolunu bulabilmesi için bu gibilere ihtiyacı var.

Fakat öyle nadir insanlar var ki bunlar bizi hayrete düşürüyor. Nasıl bu kadar olgun olabildiklerini anlamakta âcız kalıyoruz. Bu nadir varlıklar bazan topluma yol gösterebilmek için manevi varlıklarının etrafındaki küflü fikir perdelerini enerjileriyle kırarak hakikati buluyor ve toplumun önüne düşerek onu içinde bulunduğu çıkmazdan kurtarabiliyor.

Bazen de insan kütleleri kendiliğinden önderliğini hissettiği insanın peşinden gidiyor.

Hangi şekilde olursa olsun bu gibi nadir varlıklar insanlığın ruhuna nüfuz edebilen ve geleceğine ışık tutabilecek kimseler. J. F. Kennedy de bu nadir insanlardan biriydi, büyük bir ödevi vardı : günümüzün nefslerini geleceğe doğru yöneltmek..

«... Bütün bu işler öntümüzdeki altı yüz gün içinde bitmez. Ne bin gün içinde, ne de bizim idaremizin devresi esnasında, hattâ belki arz üzerinde sağ kaldığımız zaman zarfında tahakkuk edecektir. Fakat başlayalım bakalım.»

Hüsameddin GÜZ

J. F. KENNEDY

çirdikleri iktidarla insan kütlelerine hükmetmiş olan bu insanlardan ne kaldı?

Tarihe baktığımız zaman bunların hepsinin unutulduğunu, vücutlarının maddesi gibi sağlıklarında kendileri yakıştırdıkları haşmetin de yokolduğunu, bir iz bırakmadan zihinlerden silindiklerini görüyoruz.

sa olsun toplum yeni fikirlerden kaçır ve zorla yeni yola girmeğe mecbur olmadıkça alışageldiği fikirlerle gününü doldurmaktan memnundur.

Acaba yeni fikirlere karşı bu çekingenlik, düşünen insanların çok kolaylıkla aklı selimlerini kullanamamak durumuna düşebilmelerinden mi ileri geliyor?